Tamilmanam International Research Journal of Tamil Studies
E-ISSN: 3049-0723, P-ISSN: 3107-7781
Volume 8, Special Issue 01, January 2026

Thoughts on Indian Knowledge Traditions in Sangam Literature: Nature, Ethics, and Life

Dr. K. Santhanam*,
Assistant Professor, Nanda Siddha Medical College, Erode.
Email: ersanthanamma@gmail.com
Dr.V.C. Srinivasan[1],
Administrative Officer,
Nandha Arts and Science College (Autonomous), Erode.
Email: srivc2345@gmail.com, Orcid Id: https://orcid.org/0009-0008-9926-7982
Dr. A. Lakshmi Duttai[2],
Assistant Professor, School of Tamil. Pondicherry University, Puducherry.
Email: lakshmi.duttai@pondiuni.ac.in

*Corresponding Author: Dr. K. Santhanam** Email: ersanthanamma@gmail.com,

Sepecial Issue Editor:
Dr.V.C. Srinivasan, Administrative Officer,
Nandha Arts and Science College (Autonomous), Erode.
Email: srivc2345@gmail.com
Orcid: https://orcid.org/0009-0008-9926-7982

ABSTRACT

The Indian Knowledge Tradition is a holistic scientific and philosophical system that integrates humanity, nature, society, morality, and spirituality. Tamil Sangam literature stands as an ancient and rich expression of this tradition. Viewing human life as inseparable from nature, these texts present the natural environment, human emotion, social morality, and political responsibility within a unified scientific and cultural framework.

Sangam poets have positioned nature as the center of life, Aram (virtue/ethics) as the foundation of social order, and life itself as a balanced human activity. The Thinai (landscape) system found in Sangam literature serves as a form of ecological knowledge that integrates land, time, and human experience. The five Thinais—ranging from Kurinji (mountains) to Paalai (arid lands)—express human emotions and social ethics in deep connection with the natural environment.

Furthermore, Aram is defined in Sangam literature as social knowledge that regulates human actions. The Akam (inner/love) and Puram (outer/public) literary traditions represent two dimensions of the Sangam philosophy of life; together, they propose a life of equilibrium.

This paper establishes that the thoughts embedded in the knowledge tradition of Sangam literature possess the power to offer alternative solutions to modern global issues, such as the ecological crisis, moral decay, and the quest for humanism. Through this, the study emphasizes that Sangam literature is not merely ancient literary evidence, but a living Tamil intellectual expression of the Indian Knowledge Tradition and a philosophical source contributing to global scientific and humanistic values.

Key words: *Sangam Literature, Indian Knowledge System, Nature, Aram (Ethics), Philosophy of Life, Tamil Civilization.*

Journal Homepage: https://tamilmanam.in/journal/

This is an open access article under the License Creative Commons Attribution 4.0 International License http://Creativecommons.org//license/by/4.0/

Copyright Holder:
© Author(s) (2026).
First Publication Right:
© Tamilmanam International Research Journal of Tamil Studies
This article is under:

சங்க இலக்கியங்களில் இந்திய அறிவுமரபுச் சிந்தனைகள்: இயற்கை, அறம், வாழ்வு

***முனைவர் க. சந்தானம்**, உதவிப்பேராசிரியர், நந்தா சித்தமருத்துவக் கல்லூரி, ஈரோடு-52.

[1]**முனைவர் வி.சி. சீனிவாசன்**, நிர்வாக அதிகாரி,
நந்தா கலை மற்றும் அறிவியல் கல்லூரி (தன்னாட்சி), ஈரோடு.

[2]**முனைவர் அ. லட்சுமி துத்தாய்**, உதவிப்பேராசிரியர், தமிழ்த்துறை,
புதுச்சேரி பல்கலைக்கழகம், புதுச்சேரி.

ஆய்வுச்சுருக்கம்

இந்திய அறிவுமரபு என்பது மனிதன், இயற்கை, சமூகம், ஒழுக்கம், ஆன்மிகம் என அனைத்தையும் ஒருங்கிணைக்கும் முழுமையான அறிவியல், தத்துவமரபாகும். இம்மரபின் தொன்மையான மற்றும் செழுமையான வெளிப்பாடாக தமிழ்ச்சங்க இலக்கியங்கள் விளங்குகின்றன. மனிதவாழ்வை இயற்கையிலிருந்து பிரிக்க முடியாத ஒன்றாகக் கருதி, இயற்கைச்சூழல், மனிதஉணர்வு, சமூகஒழுக்கம், அரசியல் பொறுப்பு ஆகிய அனைத்தையும் ஒரே அறிவியல் பண்பாட்டுக் கட்டமைப்பில் முன்வைக்கின்றன. இயற்கையை வாழ்வின்மையமாகவும், அறத்தை சமூக ஒழுக்கத்தின் அடிப்படையாகவும், வாழ்வை சமநிலை கொண்ட மனிதச்செயல்பாடாகவும் சங்கப்புலவர்கள் முன்வைத்துள்ளனர். சங்க இலக்கியங்களில் காணப்படும் திணைஅமைப்பு, நிலம், காலம், மனிதஅனுபவம் ஆகியவற்றை ஒருங்கிணைக்கும் சூழலியல் அறிவு வடிவமாக விளங்குகிறது. குறிஞ்சி முதல் பாலை வரை ஐந்துதிணைகளும் மனிதஉணர்வுகளையும் சமூகஒழுக்கத்தையும் இயற்கைச் சூழலோடு இணைத்து வெளிப்படுத்துகின்றன. மேலும் அறம் என்பது சங்கஇலக்கியங்களில் மனிதசெயல்களை ஒழுங்குபடுத்தும் சமூக அறிவாக வரையறுக்கப்படுகிறது. அக மற்றும் புற இலக்கியமரபுகள் சங்ககால வாழ்வியல் தத்துவத்தின் இருபரிமாணங்களாக விளங்குகின்றன. இவை இரண்டும் இணைந்து வாழ்வியல் சமநிலையை முன்வைக்கின்றன. இக்கட்டுரை, சங்கஇலக்கியங்களில் உள்ள அறிவு மரபுச் சிந்தனைகளை இன்றைய உலகளாவிய சூழலியல் நெருக்கடி, ஒழுக்கச்சிதைவு, மனிதநேயத்தேடல் போன்ற பிரச்சினைகளுக்கு மாற்றுத்தீர்வுகளை முன்வைக்கும் ஆற்றல் கொண்டவை என்பதை நிறுவுகிறது. இதன்மூலம், சங்கஇலக்கியங்கள் பழம்பெரும் இலக்கியச்சான்றுகள் மட்டுமல்ல இந்தியஅறிவு மரபின் உயிர்ப்புள்ள தமிழ்ச்சிந்தனை வெளிப்பாடாகவும், உலகளாவியஅறிவியல், மனிதநேய பண்புகளின் பங்களிக்கக்கூடிய தத்துவ ஆதாரங்களாகவும் விளங்குவதை இவ்வாய்வு வலியுறுத்துகிறது.

திறவுச்சொற்கள்: சங்கஇலக்கியம், இந்தியஅறிவுஅமைப்பு, இயற்கை, அறம், வாழ்வியல் தத்துவம், தமிழ் நாகரிகம்

1. முன்னுரை

இந்திய அறிவு மரபு என்பது ஒரு குறிப்பிட்ட காலகட்டத்திற்கோ, மதம் மொழி எல்லைகளுக்கோ உட்பட்டது அல்ல. அது ஆயிரக்கணக்கான ஆண்டுகளாக மனித சமூக அனுபவங்களில் இருந்து

உருவான அறிவு தத்துவத் தொகுப்பாகும். இம்மரபின் மையக் கருத்துகள் மனிதனின் இயற்கை உறவுஅறவியல் ஒழுக்கம், சமூக சமநிலை ஆன்மீகத் தேடல் என்பவற்றை ஒருங்கிணைக்கின்றன. பொதுவாக இந்திய அறிவு மரபு என்பது வேத, உபநிஷத, இதிகாச மரபுகள் மட்டும் முன்னிலைப்படுத்தப்படுகின்றன.ஆனால் தென்னிந்தியத் தமிழ்ச் சங்க இலக்கியங்கள் இம்மரபின் இணைக்க முடியாத அங்கமாகும். சங்க இலக்கியங்கள் (கிமு. 300 – கிபி. 300) மனித வாழ்வை இயற்கையுடன் இணைந்த முழுமையான வாழ்வியலாகக் காண்கின்றன. இவை வெறும் கவிதைத் தொகுப்புகள் அல்லாமல் சமூக ஒழுக்கம்,அரசியல் நெறிமுறை சுற்றுச்சூழல் அறிவு பாலின உறவுகள் பொருளாதார நடைமுறைகள் ஆகிய அனைத்தையும் உள்ளடக்கிய அறிவுச் சான்றுகளாக விளங்குகின்றன. இவ்வாய்வு சங்க இலக்கியங்களை இந்திய அறிவு மரபின் தமிழ்ச் வெளிப்பாடாகக் கருதி இயற்கை அறம்வாழ்வு என்ற மூன்று மையக் கூறுகளின் வழியாக விரிவாக ஆராய்கிறது.

Fig1: இந்தியஅறிவுமரபில்சங்கஇலக்கியத்தின்இடம்

இது ஒரு பழங்கால ஓலைச்சுவடியில் வரையப்பட்ட ஓவியம். இந்திய அறிவுமரபை ஒருபெரிய ஆலமரமாக உருவகப்படுத்துகிறது. இதன் வேர்களாக சங்கஇலக்கியமும், அதன் மையக்கருத்துகளான இயற்கை, அறம், வாழ்வு, அரசியல் ஆகியவை கிளைகளாகவும் பல்வேறு சித்திரங்கள் மூலம் விளக்கப்பட்டுள்ளன.

2. இந்திய அறிவு மரபு – கருத்தியல் கட்டமைப்பு

இந்திய அறிவு மரபின் அடிப்படை தன்மைகள் பின்வருமாறு வரையறுக்கப்படுகின்றன. அவை அறிவு அனுபவத்தின் விளைவுகள், மனிதன் இயற்கையின் ஒரு அங்கம்; அறம் என்பது உள்மன ஒழுக்கம்;, சமூக நலன் தனிநபர் நலனுடன் இணைந்து காணப்படுகின்றன. இக்கருத்துகள் சங்க இலக்கியங்களில் தத்துவ கருத்துக்கள் வாழ்வியல் அனுபவங்களின் வழியாக வெளிப்படுகின்றன. இதன் ஒரு முக்கிய அம்சமான பன்முகத் தன்மைகளான: அறிவியல் கலை இலக்கியம் மருத்துவம் வேளாண்மை மற்றும் அரசியல் கருத்துக்கள் விரவிக் காணப்படுகின்றன. சங்க இலக்கியங்களில் காணப்படும் திணை

அமைப்பானது பன்முக அறிவின் உண்மை சான்றாக விளங்குகின்றன. நிலவியல் பருவநிலை மனித உணர்வு, பொருளாதாரம் ஆகியவை ஒரே அமைப்பில் இணைக்கப்பட்டுள்ளதை அறியமுடிகிறது.

Fig2: இந்தியஅறிவுமரபில்சங்கஇலக்கியத்தின்இடம்

இப்படங்கள் சங்கஇலக்கியத்தை ஒரு ஆலமரமாக உருவகப்படுத்தி, அது இந்திய அறிவு மரபில் எவ்வாறு ஆழமாக வேரூன்றி உள்ளது என்பதைக் காட்டுகின்றன. ஐந்துதிணைகள் மற்றும் கலை, அரசியல், மருத்துவம் போன்ற பல்வேறுதுறைகள் அதன் கிளைகளாகவும், அறம், இயற்கை, வாழ்வு போன்றவை அதன் மையக்கருத்துக்களாகவும் விளக்கப்பட்டுள்ளன.

3.சங்க இலக்கியங்களில் இயற்கைச் சிந்தனை:

தமிழ் இலக்கிய மரபில் சங்க இலக்கியங்கள் இயற்கையுடன் இணைந்த மனித வாழ்க்கையின் மிகப் பழமையான சிந்தனை வடிவங்களை வெளிப்படுத்துகின்றன. மனிதன் இயற்கையை வெறும் புறச்சூழலாக அல்லாது தன் வாழ்வின் ஓர் அங்கமாகக் கருதி வாழ்ந்த காலத்தின் அடிப்படையாக சங்கப் பாடல்கள் திகழ்கின்றன. மலை, காடு, கடல், வயல், பாலை போன்ற இயற்கை நிலங்கள் மனித உணர்வுகளோடு இணைக்கப்பட்டு, வாழ்க்கை ஒழுங்கும் பண்பாடும் அவற்றின் அடிப்படையில் வகுக்கப்பட்டுள்ளன. அவை

- **திணை அமைப்பு:**

சங்க இலக்கியங்களில் காணப்படும் திணை அமைப்பு, இந்திய அறிவு மரபின் சூழலியல் அறிவியலுக்கான முதன்மையான சான்றாக விளங்குகின்றன. குறிஞ்சி, முல்லை, மருதம், நெய்தல், பாலை ஆகிய ஐந்து திணைகளும் நிலவியல் வகைப்பாடுகள் மட்டுமல்ல அவை மனித உணர்வு, தொழில் சமூக அமைப்பு,ஒழுக்கம் ஆகியவற்றை ஒரே கட்டமைப்பில் இணைக்கும் அறிவு முறைமையாகும். சங்க கால மனிதன் இயற்கையைப் பயன்படுத்த வேண்டிய வளமாக மட்டுமல்லாமல் தன் இருப்பின் ஆதாரமாகவே கருதியுள்ளனர். 'குறிஞ்சி மலைநாடு குரவரோடு உறையும்' எனும் தொல்காப்பிய திணையியல் பாடல்கள் மூலம் மனித சமூகமும் இயற்கையும் ஒன்றோடொன்று பின்னிப்பிணைந்துள்ள

நிலையை வெளிப்படுத்துகிறது. மழையக வாழ்வில் அன்பு வீரம்; போர்திருவிழா போன்ற சமூகச் செயல்பாடுகள் இயற்கைச் சூழலுடன் இணைந்தே நிகழ்கின்றன.

- **திணை – கால – உணர்வு இணைவு:**

ஒவ்வொரு திணையும் குறிப்பிட்ட காலநிலையுடனும் (பருவம்) உணர்வுடனும் (அகம்) தொடர்புபடுத்தப்படுகின்றன. இவை காலநிலை மாற்றம் மனித மனநிலையை எவ்வாறு பாதிக்கிறது என்ற அறிவியல் புரிதலின் தொன்மையான வடிவமாகக் கருத முடிகிறது. குறிஞ்சியில் கூடல், முல்லையில் காத்திருப்பு மருதத்தில் ஊடல் நெய்தலில் பிரிவு, பாலையில் துயரம் ஆகியவை இயற்கைச் சூழலின் பிரதிபலிப்பாக அமைந்துள்ளன. இதனை ‘முல்லைநிலத் துயில் மருங்கின் நீர்மை காத்திருக்கும் காதல்’ எனும் ஐங்குறுநூறு அகக்கருத்துக்கள் மூலம் உணரமுடிகிறது.

- **இயற்கை வளங்கள்**

சங்க இலக்கியங்களில் வனங்கள் ஆறுகள், கடல், மழை ஆகியவை தனிநபரின் உடமைகளாக அல்லாமல் சமூகத்தின் பொது வளங்களாகக் கருதப்படுகின்றன. அரசனின் முதன்மைக் கடமையாக நீர்நிலைகள் பாதுகாப்பு நில வள மேம்பாடு ஆகியவை கூறப்படுகின்றன.

“நீரும் நிலனும் புணரியோர், ஈண்டு
உடம்பும் உயிரும் படைத்திசியோரே” - (புறம்)
“நீர்நிலை பெருகத் தட்டோர் அம்ம இவண் தட்டோரே
தள்ளாதோர் இவன் தள்ளாதோரோ’ -(புறம்)

எனும் சங்கஇலக்கிய புறநானூற்று பாடல் வரிகள் மூலம் சூழலியல் சிந்தனைகள் இன்றைய சூழலியல் சார்ந்த பிரச்சனைகளுக்கு தீர்வுகளாகவும் வழிகாட்டியாகவும் விளங்குகின்றன.

- **சூழலியல் அறிவும் அறவியல் கட்டுப்பாடும்**

சங்க இலக்கியங்களில் சூழலியல் அறிவு அறவியல் கட்டுப்பாடின்றி இயங்குவதில்லை. இயற்கையைப் பாதுகாப்பது அரசனின் கடமை மட்டுமல்ல் சமூகத்தின் ஒவ்வொரு உறுப்பினரின் பொறுப்பாகவும் முன்வைக்கப்படுகிறது. இங்கு அறம் என்பது சுற்றுச்சூழல் ஒழுக்கமாக செயல்படுகிறது.

"வானம் பொய்ப்பின்
மானிலம் பொய்க்கும்" (புறம்)

எனும் காளமேகப்புலவர் பாடல் வரிகள் இயற்கைச் சீர்கேடு நேர்ந்தால் மனித வாழ்வு வீழ்ச்சி அடையும் என்ற காரண காரிய அறிவை வெளிப்படுத்துகிறது. நவீன கால சூழலியல் கோட்பாடுகள் முன்வைக்கும் நிலைத்தன்மை கருத்துக்கு இது தொன்மையான தமிழ்ச் சான்றாக விளங்குகின்றன.

Fig3: இந்தியஅறிவுமரபில்சங்கஇலக்கியத்தின்இடம்

இப் படங்கள் சங்கஇலக்கியத்தை ஒருஆலமரமாக உருவகப்படுத்தி, அது இந்திய அறிவுமரபில் ஆழமாக வேரூன்றியுள்ளதைக் காட்டுகின்றன. ஐந்துதிணைகள், கலை, அரசியல், மருத்துவம் போன்ற பலதுறைகள் அதன் கிளைகளாகவும், அறம், இயற்கை, வாழ்வு போன்றவை அதன் மையக்கருத்துக்களாகவும் விரிவாக விளக்கப்பட்டுள்ளன.

4. சங்க இலக்கியங்களில் அறவியல் சிந்தனை :

சங்க இலக்கியங்கள் தமிழர் சமூகத்தின் வாழ்வியல் ஒழுக்கங்களையும் அறநெறிகளையும் வெளிப்படுத்தும் முக்கிய ஆதாரங்களாகத் திகழ்கின்றன. மனித வாழ்க்கையில் அறம், கடமை,நேர்மை, நாணம், ஒழுக்கம், விருந்தோம்பல் போன்ற பண்புகள் உயர்ந்த மதிப்புகளாகக் கருதப்பட்ட காலத்தின் சிந்தனைகள் சங்கப்பாடல்களில் காணமுடிகின்றன.

- **அறம்**

அறம் என்பது சங்க இலக்கியங்களில் ஒரு சட்டமாகவோ, வெளிப்புற கட்டுப்பாடாகவோ அல்லாமல் அது மனிதன் தன்னுள் வளர்த்துக்கொள்ள வேண்டிய ஒழுக்க அறிவாகவே விளக்கப்படுகிறது. இந்திய அறிவு மரபில் அறம் என்பது தர்மம் என்ற விரிந்த கருத்தின் தமிழ்ச் சிந்தனை வடிவமாகக் காணப்படுகிறது. சங்கப் புலவர்கள் அறத்தை வாழ்க்கையின் அடிப்படைத் தளமாகக் கருதி,தனிமனித வாழ்விலிருந்து அரசியல் ஆட்சி வரை அதன் அவசியத்தை வலியுறுத்துகின்றனர்.

"அறமெனப் படுவது யாதெனக் கேட்பின்
மறவாது இதுகேள் மண் உயிர்க்கெல்லாம்
உண்டியும், உடையும், உறையும் அல்லது
கண்டது இல்" - (மணிமேகலை)

எனும் மணிமேகலை பாடல் வரிகள் மூலம் மனிதனுடைய அன்றாடத் தேவைகளான உணவு, உடை, இருப்பிடம் ஆகியவற்றை வழங்குதலே அறம் எனவும், அறம் பிறப்பால் அல்ல செயலால்

அளவிடப்படுகிறது என்பதைத் தெளிவுபடுத்துகிறது. இச்சிந்தனை, இந்திய அறிவு மரபின் கர்மா கோட்பாட்டுடன் நேரடியாக இணைகிறது.

- **தனிமனித அறமும் சமூக ஒழுங்கும்**

சங்க இலக்கியங்களில் தனிமனித அறம் சமூக ஒழுங்குடன் பிரிக்க முடியாத வகையில் இணைக்கப்பட்டுள்ளது. ஒருவன் அறவழியில் வாழ்ந்தால்தான் சமூக சமநிலை நிலைபெறும் என்ற புரிதல் முன்னிலைபடுத்தப்படுகிறது.

“நல்லார் எனப்படுவர் நனி தீயார் அல்லர்" (புறம்)

எனும் புறநானூறு பாடல் வரிகள் மூலம் அறம் என்பது தீமை செய்யாமை மட்டும் அல்ல நன்மையைச் செயல்படுத்தும் செயல்வடிவம் என்பதைக் காட்டுகிறது. இது அறத்தை பின்பற்றும் வாழ்க்கை முறையை வெளிப்படுத்துகிறது. நவீன சமூகங்களில் காணப்படும் வன்முறை, பேராசை, தனிமனித மையப் போக்கு ஆகியவை அறவியல் சிதைவின் வெளிப்பாடுகளாகக் கருதப்படலாம். இவற்றை சங்க இலக்கியங்களில் வலியுறுத்தப்படும் அறம்,தனிநபர் நலனையும் சமூக நலனையும் இணைக்கும் ஒழுக்கக் கோட்பாடாக அமைவதை காணமுடிகிறது. இதனை

“தீதும் நன்றும் பிறர்தர வாரா" (புறம்)

எனும் புறநானூற்று பாடல் வரிகள் மூலம் அறிமுடிகிறது. மேலும் தனிமனித சிந்தனை, பொறுப்புணர்வு சுயக் கட்டுப்பாடு சமூக ஒழுக்கத்தின் அடிப்படை என எடுத்துரைக்கின்றன.

- **அரசியல் அறம்**

இந்திய அறிவு மரபில் அரசன் தர்மத்தின் காவலன். சங்க இலக்கியங்களிலும் அரசியல் அதிகாரம் அறத்தின் அடிப்படையில் மட்டுமே நியாயம் பெறுகிறது.

“நீரும் நிலனும் காத்தல் மன்னவன் கடன்" (புறம்)

எனும் புறநானூற்று பாடல் வரிகள் அரசன் இயற்கை வளங்களைப் பாதுகாக்க வேண்டும் என்ற இந்தக் கருத்து, அறவியல்–சூழலியல் இணைப்பை வெளிப்படுத்துகிறது. மேலும் அரசன் அறவழியில் ஆட்சி செய்தால்தான் குடிமக்கள் நலன் பாதுகாக்கப்படும்; சமூக ஒழுக்கம் நிலைபெறும்; தனிமனித வாழ்வு அர்த்தமடையும் என்பதனை

“குடிதழீஇக் கோலோச்சும் மாநில மன்னன்
அடிதழீஇ நிற்கும் உலகு"

எனும் திருக்குறள் அடிகள் மூலம் அரசியல் அறம் என்பது மக்கள் நலன், நீதி, கருணை ஆகியவற்றின் ஒருங்கிணைவாக கருதப்படுவதை அறியமுடிகிறது. இவ்வாறு, சங்க இலக்கியங்கள் அரசியல் அதிகாரத்தையும் அறவியல் கட்டுப்பாட்டிற்குள் கொண்டு வருகின்றன. இது இந்திய அறிவுக் கட்டமைப்பின் உள கோட்பாட்டுடன் ஒத்திசைவதை அறியமுடிகிறது.

- **மனிதநேயம்**

Tamilmanam

சங்க இலக்கியங்களில் அறம் ஒரு குறிப்பிட்ட இனத்திற்கோ, அரசிற்கோ மட்டுமல்லாமல், அது மனிதகுலம் முழுவதையும் உள்ளடக்கிய மனிதநேய சிந்தனையாக விரிவதை காணமுடிகிறது.

"யாதும் ஊரே யாவரும் கேளிர்" (புறம்)

எனும் பாடல் வரிகள் எல்லைகள் கடந்த மனித ஒற்றுமையை வலியுறுத்துகிறது. இது இந்திய அறிவு மரபின் உலகளாவிய தன்மையைச் சுட்டிக்காட்டும் முக்கியமான சங்க இலக்கியச் சான்றாக உணரமுடிகிறது. மனித உரிமைகள்,உலகளாவிய ஒற்றுமை, நிலைத்த வளர்ச்சி போன்ற நவீன உலகக் கருத்துகளுடன் சங்க இலக்கியங்களில் உள்ள மனிதநேய பார்வை இயல்பாக இணைவதை உணரமுடிகிறது.

Fig4: இந்தியஅறிவுமரபில்சங்கஇலக்கியத்தின்பன்முகத்தன்மை

இப்படங்கள் சங்கஇலக்கியத்தை இந்தியஅறிவு மரபின் ஆழமானவேராகவும், பல்துறை அறிவின் ஊற்றாகவும் சித்தரிக்கின்றன. ஐந்திணைநிலங்கள், அறம், சமூகஒழுக்கம், அரசியல் மற்றும் மனிதநேயம் போன்ற அதன் முக்கியக்கூறுகள் ஆலமரத்தின் கிளைகளாகவும், தனித்தனிப்பகுதிகளாகவும் விரிவாகவிளக்கப்பட்டுள்ளன.

5. சங்க இலக்கியங்களில் வாழ்வியல் தத்துவம்

சங்க இலக்கியங்கள் மனித வாழ்வின் இயல்புகளையும் சமூக ஒழுங்குகளையும் தத்துவார்த்தமாக வெளிப்படுத்துகின்றன. அகம், புறம் என்ற வகைப்பாட்டின் மூலம் வாழ்வியல் மதிப்புகள் வரையறுக்கப்படுகின்றன. இவை இயற்கையோடு இணைந்த மனித வாழ்க்கை சங்கப்பாடல்களின் முக்கிய சிந்தனைகளாக விளங்குகின்றன.அறம், பொருள், இன்பம் ஆகிய மூன்றின் சமநிலையே சிறந்த வாழ்க்கை என வலியுறுத்தப்படுகிறது. இவை சங்க இலக்கியங்கள் தமிழரின் தொன்மையான வாழ்வியல் தத்துவத்தை உணர்த்துகின்றன.

- **வாழ்வு: சமநிலையும் முழுமையும்**

சங்க இலக்கியங்களில் வாழ்வு என்பது இன்பம், துன்பம் எனும் இருமைகளைக் கடக்கும் சமநிலை நிலையாகக் காணப்படுகிறது. மனிதன் உணர்வுகளுக்குள் சிக்கிக்கொள்ளாமல், சமூக ஒழுக்கத்தின் எல்லைக்குள் தன் வாழ்வை அமைத்துக்கொள்ள வேண்டும் என்ற அறிதலை இங்கு வலியுறுத்துகின்றன. "வாழ்தல் வேண்டி வாழ்வார் வாழ்வியல் வீழ்தல் வேண்டா விழுமம் தரும்" எனும் சங்கக் கருத்துக்கள் மனித வாழ்வின் சமநிலையை பற்றி விவரிக்கின்றன.

- **அக–புற: உளவியல் மற்றும் சமூக அறிவு**

அக இலக்கியங்கள் என்பது தனிமனித உளவியல் உலகத்தைச் சுட்டிக்காட்டினாலும்,அது சமூக மரபுகளால் கட்டுப்படுத்தப்படுகிறது. புற இலக்கியங்களில் வெளிப்படும் சமூக பொறுப்பு, வீரம், தியாகம் போன்றவற்றை வெளிப்படுத்துகிறது. இவ்விரண்டின் சமநிலையே சங்க வாழ்வியல் தத்துவத்தின் மையமாக கருதப்படுகின்றன. 'அகத்துள் ஒழுக்கம் இன்றிப் புறத்துள் புகழில்லை' எனும் சங்க மரபுக் கருத்துகள் மூலம்,தனிமனித மனநிலையும் சமூகப் பொறுப்பும் இணைந்து செயல்பட வேண்டிய அவசியத்தை வலியுறுத்துகிறது. இதனை

'இன்பத்துள் இன்பம் விழையாதான் துன்பத்துள்
துன்பம் உறுதல் இலன்'

எனும் திருக்குறள் அடிகள் இன்பம் வந்த காலங்களில் அந்த இன்பத்தை விரும்பிப் போற்றாதவன், துன்பம் வந்த காலங்களில் அந்தத் துன்பத்தை அடைவதில்லை எனும் வாழ்வின் சமநிலையை எடுத்துரைப்பதை அறிந்துகொள்ள முடிகிறது.

- **அன்பு : அறத்துடன் இணைந்த உணர்வு**

சங்க இலக்கியங்களில் அன்பு (காதல்) வெறும் தனிப்பட்ட இன்ப அனுபவமாக அல்லாமல். அது சமூக ஒழுக்கம், குடும்பம், பொறுப்பு ஆகியவற்றுடன் இணைந்த உணர்வாகவே வெளிப்படுகிறது.

'பிறர்நோயும் தம்நோய் போல் போற்றி
அறன் அறிதல் சான்றவர்க்கு எல்லாம் கடன்" (கலி.தொ)

எனும் கலித்தொகை பாடல் வரிகள் பிறருக்கு வரும் துன்பத்தை புரிந்து கொண்டு, அவர்களுக்கு உதவும் அறஉணர்வை வலியுறுத்தும் இக்கருத்து சங்க கால வாழ்வியல் சிந்தனையின் தொடர்ச்சியையும், அன்பும், அறனும் கலந்த உணர்வின் வெளிப்பாடாக அறிந்து கொள்ள முடிகிறது.

- **பெண்கள்: அறிவு மரபின் பரிமாற்றாளர்கள்**

சங்க இலக்கியங்களில் பெண்கள் உணர்ச்சிப் பாத்திரங்களாக மட்டுமல்ல் அறிவு, ஒழுக்கம், சமூக முடிவெடுப்பு ஆகியவற்றில் முக்கிய பங்கு வகிப்பவர்களாகச் சித்தரிக்கப்படுகின்றனர். தலைவி, தோழி போன்ற பாத்திரங்கள் சமூகச் சமநிலையைப் பேணும் அறிவு முகவர்களாக செயல்படுகின்றன.

'யாழ்ஒக்கும் நட்டார் கழறும்சொல் பாழ்ஒக்கும்
பண்புடையாள் இல்லா மனை" (நான்மணி.)

எனும் நான்மணிக்கடிகை பாடல் வரிகள் மூலம் அழகுடன் இல்லறத்தை வழி நடத்தும் அறிவும் உடையவளே குடும்ப வாழ்க்கைக்கு ஏற்ற பெண்ணானவள். இல்லறமும் குடும்ப வாழ்க்கையும் சிறக்க

பெண்களே காரணமாகின்றனர். இவ்வாறு, பெண்கள் சங்க கால வாழ்வியல் தத்துவத்தின் மைய அச்சாக அமைந்துள்ளனர்.

'பிணிஅன்னர் பின்நோக்காப் பெண்டிர்' (நான்மணி.)

எனும் பாடல் வரிகள் குடும்பம் சிறக்கவும் இல்லறம் சிறக்கவும் பெண்கள் அறிவும் ஆற்றலும் கொண்டவர்களாக இருப்பதோடு பின்வருவதை நன்கு முன்னறிந்து காரியங்களை வழிநடத்த வேண்டும் என்பது வெளிப்படுகிறது.

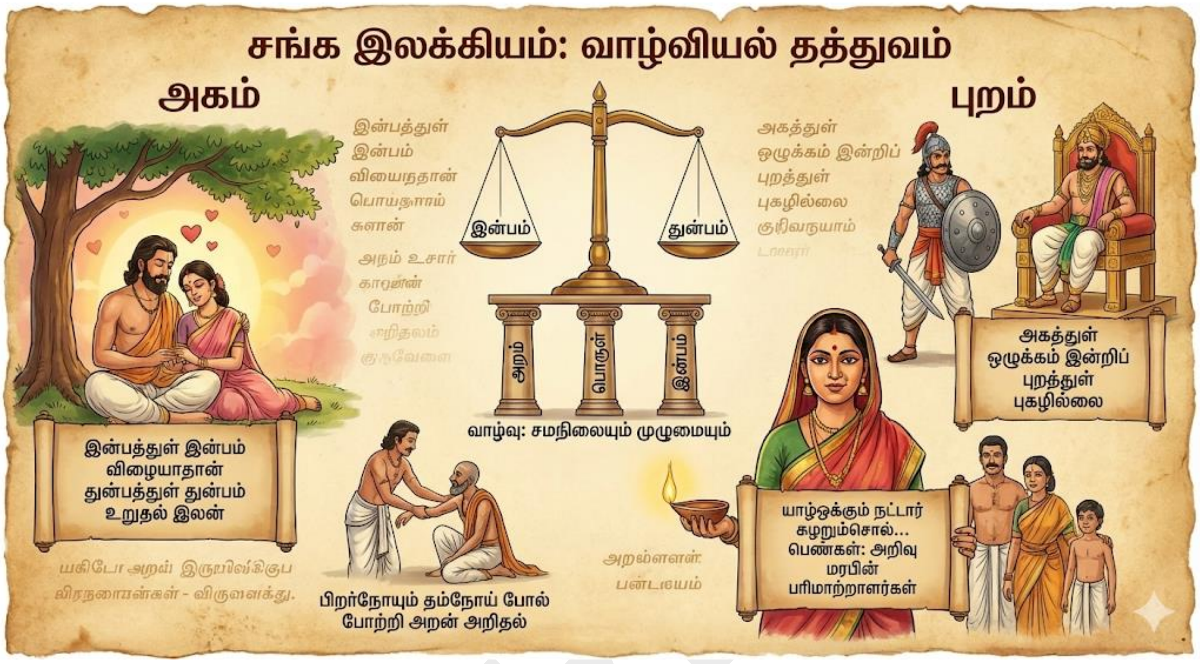

Fig5: சங்கஇலக்கியம்: வாழ்வியல்தத்துவம்

இப்படம் சங்கஇலக்கியத்தின் வாழ்வியல் தத்துவத்தை விளக்குகிறது. அறம், பொருள், இன்பம் ஆகிய மூன்று தூண்களின் மீது, இன்பம்-துன்பம் என்ற இருமைகளைச் சமநிலைப்படுத்தும் வாழ்க்கைமுறையை இதுகாட்டுகிறது. மேலும், அகவாழ்வின் அன்பும், புறவாழ்வின்அறமும், பெண்களின் அறிவுப்பங்களிப்பும் இதில் வலியுறுத்தப்பட்டுள்ளன.

6. இயற்கை – அறம் – வாழ்வு: ஒருங்கிணைந்த அறிவு அமைப்பு

சங்க இலக்கியங்களில் இயற்கை, அறம், வாழ்வு ஆகிய மூன்றும் தனித்தனி அமைப்புகளாக அல்லாமல், ஒன்றையொன்று ஆதரிக்கும் ஒருங்கிணைந்த அறிவு அமைப்பாக வெளிப்படுகின்றன. இந்திய அறிவு மரபின் அடிப்படை தன்மையான முழுமையான உலகியல் கண்ணோட்டம் இங்கு வெளிப்படுகிறது. மனிதன் இயற்கையின் ஒரு அங்கம் என்பதாலும், அவன் செயற்பாடுகள் அறத்தின் வழியாக கட்டுப்படுத்தப்பட வேண்டியதாலும், வாழ்வு சமநிலையுடையதாக அமைய வேண்டும் என்பதாலும் இம்மூன்றும் ஒன்றோடொன்று பின்னிப் பிணைந்துள்ளதை அறியமுடிகிறது.

"நிலம் தீ நீர் வளி விசும்பொடு ஐந்தும்

கலந்த மயக்கம் உலகம் ஆதலின்

இருதிணை ஐம்பால் இயல்நெறி வழாஅமைத்

திரிவுஇல் சொல்லொடு தழாஅல் வேண்டும்" - (தொல்.)

DOI : https://doi.org/tm07010126

எனும் தொல்காப்பிய பாடல் வரிகள் உலகம் என்பது பஞ்சபூதங்களின் இயந்திரக் கூட்டமைப்பு அல்ல உயிரும் அறிவும் கலந்த ஒருங்கிணைந்த அமைப்பு என்ற சங்கச் சிந்தனையை வெளிப்படுத்துகிறது. இது இந்திய அறிவு மரபின் மெய்யியல் அமைப்பின் இணையான தமிழ்ச் சான்றாக விளங்குகிறது.

Fig6: ஒருங்கிணைந்ததமிழ்அறிவுமரபு

இப்படம் சங்கஇலக்கியத்தின் ஒருங்கிணைந்த அறிவு அமைப்பைக்காட்டுகிறது. இயற்கை, அறம், மற்றும் வாழ்வு ஆகியவை தனித்தனியாக இல்லாமல், ஒன்றோடொன்று பின்னிப் பிணைந்துள்ளதை இதுவிளக்குகிறது. நடுவில் உள்ள தொல்காப்பியப் பாடல், உலகம் ஐம்பூதங்களின் கலவை என்பதையும், இயற்கையோடு இணைந்த அறவாழ்வின் அவசியத்தையும் வலியுறுத்துகிறது.

7. முடிவுரை

இவ்வாய்வு சங்க இலக்கியங்களை ஒரு இலக்கியச் செல்வமாக மட்டும் அணுகாமல், இந்திய அறிவு மரபுச் சிந்தனையின் ஒரு முழுமையான அறிவுக் கட்டமைப்பாக நிறுவ முயன்றுள்ளது. இயற்கை, அறம், வாழ்வு ஆகிய மூன்று அடிப்படைச் சிந்தனைகள் சங்க இலக்கியங்களில் எவ்வாறு ஒருங்கிணைந்த தத்துவமாக செயல்படுகின்றன என்பதைக் கட்டுரை விரிவாக விளக்குகிறது. திணை அடிப்படையிலான இயற்கைப் பார்வை, மனிதன் - சூழல் உறவை அறவியல் அடித்தளத்தில் நிறுவுகிறது; அறம், சமூக ஒழுங்கின் மையமாக அமைகிறது; வாழ்வியல் தத்துவம், மனித அனுபவத்தின் முழுமையை வெளிப்படுத்துகிறது. அறிவு மரபுகளின் அணுகுமுறை, சங்க இலக்கியங்களை சமகால அறிவுத் துறைகளுடன் இணைக்கும் பாலமாக செயல்படுகிறது. இவ்வாய்வு, சங்க இலக்கிய அறிவுச் சிந்தனைகள் இன்றைய பன்னாட்டு ஆய்வுத் தளத்தில் உரிய இடம் பெறத் தகுதியானவை என்பதைக் உறுதிப்படுத்துகிறது. எதிர்கால ஆய்வுகள், சங்க அறிவு மரபையும் பிற உலக நாகரிக அறிவு மரபுகளையும் ஒப்பிட்டு ஆராயும் வாய்ப்புகளை வழங்குகிறது. ஆகவே, சங்க இலக்கியங்கள் தமிழ்ச் சமூகத்தின் பாரம்பரிய அடையாளமாக மட்டுமல்லாமல், மனிதகுலத்தின் பகிர்ந்துகொள்ளத்தக்க அறிவுச் செல்வமாகவும் கருதப்பட வேண்டும் என்பதை வெளிப்படுத்துகிறது.

Tamilmanam

8. மேற்கோள்கள்

1. சுப்பிரமணியன், ந. (2010). சங்கஅரசியல்அமைப்பு. சென்னை: நியூசெஞ்சுரிபுத்தகநிலையம்.
2. சீனிவாசன், ரா. (2015). சங்கஇலக்கியங்களில்அறநெறி. இந்தியஅறிவுமரபுஆய்விதழ், 2(1), 33–48.
3. தொல்காப்பியர். (உரை: இளம்பூரணர்). தொல்காப்பியம்–பொருளதிகாரம். சென்னை: தமிழ்நூல்வெளியீட்டகம்.
4. ஹார்ட், ஜி. எல். (1975). பண்டையதமிழ்கவிதைகள். பெர்க்லி: கலிபோர்னியாபல்கலைக்கழகவெளியீடு.
5. ஸ்வேலெபில், கே. வி. (1973). முருகனின்புன்னகை: தென்னிந்தியதமிழ்இலக்கியம். லைடன்: ஈ.ஜே. பிரில்.
6. ராமானுஜன், ஏ. கே. (1985). அகமும்புறமும்: காதலும்போருமாகியதமிழ்கவிதைகள். நியூயார்க்: கொலம்பியாபல்கலைக்கழகவெளியீடு.
7. தாபர், ரோமிலா. (2002). பண்டையஇந்தியா: தோற்றம்முதல்கிபி 1300 வரை. நியூடெல்லி: பென்குயின்பதிப்பகம்

References (Translated/Transliterated)

1. Subramanian, N. (2010). *Sangam Polity*. Chennai: New Century Book House.
2. Srinivasan, R. (2015). Ethics in Sangam Literature. *Indian Journal of Knowledge Traditions*, 2(1), 33–48.
3. Tholkappiyar. (Commentary: Ilampooranar). *Tholkappiyam – Porulathikaram*. Chennai: Tamil Nool Veliyeettagam.
4. Hart, G. L. (1975). *The Poems of Ancient Tamil*. Berkeley: University of California Press.
5. Zvelebil, K. V. (1973). *The Smile of Murugan: On Tamil Literature of South India*. Leiden: E.J. Brill.
6. Ramanujan, A. K. (1985). *Poems of Love and War: From the Eight Anthologies and the Ten Long Poems of Classical Tamil*. New York: Columbia University Press.
7. Thapar, Romila. (2002). *Early India: From the Origins to AD 1300*. New Delhi: Penguin Books.

Tamilmanam